

Gökler Miydi Damlayı Yüreğinde Saklayan

— AhmetZeytinci · 15 Şubat 2018

Gökler miydi damlayı, yüreğinde saklayan
Gökler miydi şehidin, günahını aklayan...

Gökler miydi rüyaya, kan doğrandığı günde
İnsana rahmet olup, bir gül gibi koklayan...

Gözümü göğe dikip, baktığım bahar günü
Silip atmak nasipmiş, yürekte ki o hüznü...

Bir nihandı göklerde, bize dönen o gözler
Bir nihandı duygulu, yankılanan o sözler...

Göklerden gelen güçle, deli gibi sevmiştim
Ayağına kapanıp, dizlerimi kırmıştım...

Felsefe yapmıyorduk, göklerin üzerine
Yapışıp kalsın sevgi, mendilde ki terine...

Geçen tatlı günlere, kaldır da bak yüzünü
Yere sağlam basmışsın, çal sevgiyle sazını...

Bağrımıza taş basıp, gökler gibi ağlarız
Hainler karşısında, geçit vermez dağlarımız...

Gök kubbe'yi çevirip, üstlerine yıkarız
Bir karış toprak için, milyon kurşun sıkarız...

Buluta kılıç çeken, güneşler yenilmezdi
Ruhlar daralsa bile, göklerden inilmezdi...

Gökten ne yağmıştı da, yerler kabul etmedi
Sevgileri yazmaya, kalem bile yetmedi...